

Колкото време поживѣхъ задъ Дунава, сѣ-
какъ ся стараяхъ да узная и за оныя страны
въ Европейскъ Турціѣ, въ кои не ще ми ся па-
дне быти. Сички области населѣнны отъ Българе
са находдатъ въ крайно невѣжество. Право
казати, азъ между Българе самъ срѣщаль много
лица доволно образованны, най повече между Тър-
говцы, които иматъ тѣрговія съ други Господар-
ства; но при това, тые между себе си ведать
препискъ по Гръчки, или по Влашкии языкъ.

Сама Исторія Българской писменности си е
имала свои эпохи и причины имъ. Тѣй, както въ
всичка Влахія до начало на 18 вѣкъ Богослу-
женіе ся іе извършвало по Словянски (старо-
Български), а въ сички сѣдебны мѣста колко
работы сѣ бывалы разглѣдвали сѣ ся по Бъл-
гарски языкъ; то безсумнѣніе Господство Тур-
ское никакъ не бы препятствовало възражданію
новобългарскія Литературы. Ты наистиннѣ, от-
давна бы цѣвнала, ако Гръцы не бѣхъ внушили
В. Портъ да изгони отъ Влашкія престолъ Българ-
ская Династія Владиславевичей, и да отдаде и двете
Княжества на Цариградски грѣцкихъ Фанариотовъ.

Тые Фанариоты въ цѣло продължене 18^{то} вѣ-
ка изгнали Българскій языкъ, какъ изъ Влаш-
скихъ Дивановъ тѣй и изъ сичкихъ цѣрквѣй, да-
же въ собствена Българіѣ. Отъ това именно
премногo пострадала бѣдѣща писменность цѣла-